

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614210272/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

FIERDE CAPITEL.

Folkesangeren.

Adalbert maatte nu hver Formiddag henbringe flere Timer i sin Faders Værelse, for med ham at giennemgaae forskellige Papirer, og faae en Udsigt over Godsernes Bestyrelse. For end mere at opklare sine Begreber med Hensyn herpaa, red han ofte ud alene, og saae sig om i Egnen. Casimir fulgte ham sielden ved slige Leiligheder, men fordrev som oftest Tiden med sine Heste og Hunde. Tidt gik han ogsaa paa Jagt med sin Onkel, til andre Tider ledsagede han Damerne, naar de kjoerte ud, hvilket ofte skede, thi Emilie var en stor Elskerinde af slige Kjoeretoure, som ogsaa Alexandra for sin Helbreds Skyld maatte foretage; og uagtet Casimir ellers sielden viste sin Kone nogen Opmærksomhed, saa forsømte han dog aldrig ved slige Leiligheder at ledsage hende. Om Eftermiddagen kom der tidt Fremmede til Slottet, hvilke stedse bleve modtagne med Artighed af Litowski, der i det mindste i Prægt og Giestfrihed endnu lignede en polsk Adelsmand fra gamle Dage.

Da Alexandra ofte, formedelst Sygdom, var fraværende fra disse Selskaber, pleiede Emilie at paatage sig Vertindens Rolle. Hermed var ogsaa Starosten meget vel tilfreds, der syntes at nære stor Godhed for Emilie. »Hun besidder den fineste Verdens-tone,« sagde han engang til Adalbert, »har du bemærket, med hvilken Anstand hun træder ind i et Selskab; hun har stedse en Artighed at sige Enhver, hun er aldrig forlegen, naar hun skal begynde en Samtale; dette er vigtigere, end de Fleste troe, af den Anstand, hvormed vi fremskrive ved vor første